

Anmeldelse

'Det gode samarbejde med pårørende i ældreplejen'

Sundhedsstyrelse 2023

Sundhedsstyrelsens har udgivet en håndbog i at samarbejde med pårørende i ældreplejen, med forslag til, hvordan medarbejderne styrker samarbejdet med de pårørende. En væsentlig pointe i bogen er, at samarbejde er en faglighed, som kan trænes, udvikles og styrkes med det formål at skabe en god relation til de pårørende. Heraf tillader jeg mig at slutte, at hvis samarbejde *ikke* trænes, styrkes og udvikles, går oplagte muligheder i medarbejderens professionelle virke tabt.

Håndbogen foreslår metoder & værktøjer og stiller spørgsmål til refleksion, som medarbejderen kan stille såvel borgeren som de pårørende for at styrke samarbejdet. Refleksion og metoder er centreret om de 5 kapitler, der udgør bogens struktur:

1. Hvorfor er et godt samarbejde med pårørende vigtigt?
2. Hvordan skaber du et godt pårørendesamarbejde?
3. Kender du reglerne for samarbejdet med pårørende?
4. Hvad gør du, når samarbejdet med pårørende bliver svært?
5. Hvordan samarbejder du med pårørende om den sidste tid?

Det er glædeligt at sidde med en publikation fra Sundhedsstyrelsen, der lilla på hvidt bekræfter det, pårørende længe har sagt højt: At samarbejdet med pårørende fremmer borgerens sundhed og trivsel. At samarbejdet altså ikke er for den pårørendes skyld, men af hensyn til det medarbejder og pårørende har til fælles, nemlig den syge eller svækkede borger. Som en logisk konsekvens heraf følger, at den pårørende selv får det bedre, hvis man bliver hørt og taget med på råd i arbejdet omkring borgeren. Netop uenighed om omsorg for og pleje af borgeren ligger oftest bag de konflikter, der opstår med pårørende, så et godt samarbejde er også godt for arbejdsmiljøet.

Håndbogen er netop en håndbog med fif og metoder til at fremme samarbejdet i forskellige kontekster og situationer. Forudsætningen er dog, at ledelsen har rammesat samarbejdet, idet de forskellige værktøjer og råd er afhængige af, at samarbejde prioriteres og der bl.a. sættes tid af til dialog med pårørende og opfølgning på de aftaler, man laver.

Bogens tjeklister er fine og rummer de nødvendige nuancer som værktøj for en ligeværdig dialog og forventningsafstemning med såvel borger som pårørende.

Bogen lægger endvidere op til, at medarbejderne kan afkode og forstå de pårørendes underliggende følelser og behov. Det finder jeg en kende ambitiøst især i Hjemmeplejen, hvor der er så kort tid til det enkelte besøg, og fokus ligger på konkrete enkeltydelser. På plejehjem og omsorgscentre kræver det en klart, italesat accept fra ledelsessiden af, at det er legitimt, at medarbejderne interesserer sig for og nærmere undersøger pårørendes mentale tilstand og følelsesmæssige behov. Derom kan jeg have min tvivl. Intentionen er smuk og man har da lov at håbe!

Hanne Gullestrup